

samme Princip, som man i Frankrig og England følger ved at opgjøre Coloniernes Udgifter. At der i Comiteens Betænkning er taget Hensyn til en Ansufelse hos Nogle, at man burde afhænde Colonierne, er fremkommet ved, at et Medlem af Udvalget har hørt saadanne Ansufelser yttre og fundet det passende at berøre dem. Hvad dette angaaer, skulde jeg troe, at det vilde være uklogt, om man vilde sige, at de vare uden Værdi for Landet i det Hele, og at man navnlig i dette Dølelik, efter hvad der er passeret i Colonierne, skulde, som det hedder i Sømandsproget, kaste dem los. Naar man tager Hensyn til den store Fordeel, som Moderlandet i mange Aar har havt af Colonierne, og man nu, da de begynde at give Underbalance, vilde tænke paa at stille sig ved dem, vilde dette bringe Lignelsen om en udpresset Citron temmelig nær. Naar Generalgouverneuren har fundet sig foranlediget til at gjøre de Forandringer, han har gjort, har Comiteen ikke kunnet bedømme Bevæggrundene dertil, men man maa antage, at Regjeringen har gjort sig nøie bekendt dermed, og den høitærede Finansministers Udtalelse i saa Henseende maa fuldkomment overbevise Thinget om, at disse Bevæggrunde virkelig have været gyldige, og da, Regjeringen har støttet Generalgouverneuren i disse Forholdsregler, maa enhver ansee dem for fuldkomment rigtige og nødvendige. Naar der har været Tale om i Comiteebetænkningen, at man muligt ved Ophevelsen af Indførselstolden kunde frembringe et fordeelagtigere Resultat med Hensyn til Coloniernes Intrader, saa fremgaaer det vistnok tildeels af, hvad der er anført i selve Betænkningen, at Indførselstolden og Toldbestyrelsens Udgifter staae i betydeligt Misforhold til hinanden. Naar jeg har tiltraadt denne Betænkning, som kun indeholder en Hentydning, har jeg navnlig tænkt mig der ved, at man muligt paa St. Croix kunde indføre samme System, som bestaaer paa St. Jean og St. Thomas med Hensyn til Udførselstolden af Dernes Producter, nemlig det, at der ikke betales Told ved Udførsel, men der skeer en aarlig Taxation paa Marken af Producterne, og at da vedkommende Plantageeiere eller Sufferdyrkere belægges med en tilsvarende

Skat af den Production, som antages at ville blive fremvirket paa deres Plantager, hvorimod Udførselstolden er affattet, og Toldopsynet bliver intet eller idetmindste meget simpelt. Hvorvidt et saadant Taxationsystem kan indføres paa St. Croix er jeg altfor lidt bekendt med de nærværende Forhold og Regjeringens Hensigter og Planer, til at have nogen fornuftig begrundet Mening om. Naar jeg har tiltraadt Forslaget om, at Indførselstolden paa Maismeel skulde affattes, har jeg dertil været bevæget af en paa længere Erfaring, men rigtignok fra tidligere Forhold og Lider, grundet Formening om, at det er af stor Bigtighed for Derne, at netop dette Fødemiddel, Maisen, er tilstede og tilstede i tilstrækkelig Grad. Jeg troer nemlig, at som Fødemiddel er der intet andet, der kan træde iftedfor Maisen eller rettere ganske opveie det Savn, som vilde indtræde, naar det kunde tænkes, at det vilde komme til totalt at savnes. Hvedemeel kan vel for en Deel noget erstatte Afgangen af Mais, men dette Fødemiddel egner sig med Hensyn til Tilberedelsen dog særdeles til Benyttelse af agerdyrkende Arbejdere, saa at Hvedemeel ingenlunde kan komme i Sammenligning dermed. Jeg maa tillade mig til yderligere Forklaring af mine Bemærkninger med Hensyn til Mais, at antage, at Maisen kan nydes uden Skade aldeles raa, og med nogen ringe Tilberedelse, og den fulde Tilberedelse tager meget liden Tid, og saaledes tilberedt kan den tages med i Marken og bares omkring, ligesom den kan holde sig i længere Tid saa at intet andet Fødemiddel kan sammenlignes med den, forsaavidt den agerdyrkende Classes Interesse kommer i Dvæstion. Men foruden denne særegne Egenskab ved Maismelet, kommer der et politisk Hensyn med ved at bedømme Bigtigheden af at forsyne Colonierne med rigelig Tilførsel deraf. Det er nemlig det, at, naar Maismelet skulde flere Gange savnes i høi Grad, naar det vilde blive meget dyrt eller ogsaa slet ikke kunne faaes, saa vilde deraf naturligt følge, at Arbejderen vilde være betænkt paa at anvende mere af sin Tid til at dyrke den Jord, han har faaet af Planteren, eller kan sætte sig i Besiddelse af, for at sikkre